

عنوان مقاله:

مطالعه رابطه مولفه های لحن هیجانی با شفقت به خود دانشجویان

محل انتشار:

دومین همایش ملی زندگی دانشجویی با تاکید بر فراغت، تاب آوری و سلامت (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مسیب یارمحمدی واصل - دانشیار گروه روان شناسی دانشگاه بوعلی سینا. همدان. ایران.

نیلوفر دائمی - دانشجوی کارشناسی ارشد روان شناسی عمومی دانشگاه بوعلی سینا. همدان. ایران.

هانیه سادات موسوی - کارشناسی روان شناسی عمومی دانشگاه بوعلی سینا. همدان. ایران.

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر مطالعه مولفه های لحن هیجانی با شفقت به خود دانشجویان است. روش پژوهش حاضر، از نظر روش توصیفی-همبستگی است، جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانشجویان دانشگاه بوعلی سینا همدان در مقطع کارشناسی و کارشناسی ارشد در سال ۱۳۹۸-۱۳۹۹ را تشکیل می دادند، نمونه پژوهش به شیوه نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای بود، به این صورت که از بین دانشکده های این دانشگاه سه دانشکده اقتصاد، ادبیات و مهندسی به طور تصادفی انتخاب شد. ابزار پژوهش پرسش نامه های لحن هیجانی و مقیاس شفقت به خود نف بود، داده ها با روش همبستگی پیرسون تحلیل شدند. نتایج تحلیل داده ها نشان داد که بین لحن هیجانی و خودشفقتی دانشجویان رابطه مثبت و معناداری وجود داشت. همچنین بین خودشفقتی با لحن مشفقانه ($r=0.502, p>$) و لحن مهربان ($r=0.322, p>$) رابطه مثبت و معناداری وجود داشت. بین خودشفقتی با لحن خشن ($r=-0.012, p>$)، لحن مضطرب ($r=-0.012, p>$)، لحن سرد ($r=-0.012, p>$) و لحن غمگین ($r=-0.252, p>$) رابطه منفی و معناداری وجود داشت. بین خودشفقتی با لحن عقلانی ($r=0.072, p<$)، لحن قاطعانه ($r=0.052, p<$) و لحن یکنواخت ($r=-0.032, p<$) رابطه معناداری وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

لحن هیجانی، شفقت به خود، خودشفقتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1544684>

